

OKALICZYĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

praet 3 sg m okaliczył (1). ◇ *con* [1 sg m bym okaliczył.] ◇ 2 sg m byś okaliczył (1).

Sł stp brak, Cn: okaleczyć, Linde XVII w.

Trwale uszkodzić ciało, nabawić kalectwa; *admutilare, circumscindere, depravare, desecare, detruncare, emancare, mutilare, obtruncare* Cn [co] (2) : Vciął mu wnet pułnoś/ fkrzydło okaliczył KmitaSpit B4.

[W kalamburze polsko-łacińskim (*oculos numerare = oczy liczyć*): *Oculos numerarem (marg)* okaliczył. (-) ego te, nieboze Si vellem *Potkanie* 40.]

W połączeniu szeregowym (1): żebyś łobie kazał wpiłować zdrową nogę dla chromey: pewniebyś ciało łwe włafne ołzpecił/ zepłował y okaliczył *KlonWor ded* **3v.

Cf OKALECZENIE, OKALECZONY

MM